

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 21/2019
25.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 329. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.332/19 од 10.07.2019.године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 63Пр.бр.105898/17 од 04.01.2019.године и правноснажног решења Прекршајног апелационог суда у Београду 103Прж.6909/19 од 17.04.2019.године, у седници већа одржаној дана 25.09.2019.године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.332/19 од 10.07.2019.године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Београду 63Пр.бр.105898/17 од 04.01.2019.године и правноснажно решење Прекршајног апелационог суда у Београду 103Прж.6909/19 од 17.04.2019.године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, према окривљеном АА због прекршаја из члана 329. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 63Пр.бр.105898/17 од 04.01.2019. године окривљени АА је оглашен одговорним да је учинио прекршај из члана 329. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини даљи поступак извршења пресуде ће се наставити на основу члана 315. Закона о прекршајима.

Истом пресудом окривљеном је изречено 15 казних поена и заштитна мера забрана управљања моторним возилом „В“ категорије у трајању од 9 месеци, о чијем извршењу ће се старати територијално надлежна организациона јединица МУП-а РС. Окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 2.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате.

Решењем Прекршајног апелационог суда у Београду 103Прж.6909/19 од 17.04.2019.године одбачена је као неблаговремена жалба окривљеног АА изјављена против пресуде Прекршајног суда у Београду 63Пр.бр.105898/17 од 04.01.2019.године.

Против наведених правноснажних одлука Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр.332/19 од 10.07.2019.године, због битних повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) и 4) у вези члана 258. став 2. и члана 259. став 1. и 4. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд уважи као основан поднети захтев, те да преиначи правноснажну пресуду Прекршајног суда у Београду 63Пр.бр.105898/17 од 04.01.2019.године и правноснажно решење Прекршајног апелационог суда у Београду 103Прж.6909/19 од 17.04.2019.године, тако што ће прекршајни поступак покренут против окривљеног АА због прекршаја из члана 329. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима обуставити услед наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости окривљеном АА, те је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је Прекршајни апелациони суд у Београду као другостепени на штету окривљеног АА учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, обзиром да је приликом доношења другостепене одлуке погрешно применио одредбе члана 258. став 2. и члана 259. став 1. и 4. Закона о прекршајима и тако погрешно закључио да је жалба окривљеног неблаговремена, те исту одбацио, а која повреда је утицала на доношење законите и правилне одлуке другостепеног прекршајног

суда. Поред тога, основано се поднетим захтевом указује да је побијаним другостепеним решењем учињена и битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, јер су дати разлози другостепеног суда о одлучној чињеници када је окривљени изјавио жалбу и када је ту жалбу суд примио нејасни и јер о одлучним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се у разлозима другостепеног решења наводи о садржини исправа и самих тих исправа.

Наиме, из списка предмета произилази да је првостепени Прекршајни суд у Београду донео пресуду 63Пр.бр.105898/17 од 04.01.2019.године којом је окривљеног АА огласио одговорним да је дана 29.06.2017.године учинио прекршај из члана 329. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Окривљеном је препис првостепене пресуде уредно достављен дана 07.03.2019.године, а што се види из повратнице која је потписана од стране достављача и примаоца - окривљеног АА.

Надаље, из списка предмета, тачније из документације коју је окривљени приложио јавном тужиоцу уз иницијативу за подношење овог ванредног правног лека, и то потврде о пријему пошиљке под бројем 4739, рецeпис RE383761822RS и документа о праћењу статуса те пошиљке RE383761822RS, а које исправе је окривљеном по пријему његове пошиљке издала пошта, може се закључити да је препоручена пошиљка предата пошти 11159 Београд 111 за примаоца - Прекршајни суд у Београду дана 15.03.2019.године, да је истог тог дана отпремљена, а потом дана 16.03.2019.године у пошти 11050 Београд 22 задужена за испоруку, те да је та пошиљка дана 18.03.2019.године уручена примаоцу - Прекршајном суду у Београду.

Одредбом члана 258. став 2. Закона о прекршајима прописано је да се жалба подноси у року од 8 дана од дана достављања пресуде или решења.

Одредбом члана 259. став 1. Закона о прекршајима прописано је да жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева, а одредбом става 4. истог члана је прописано да рок за жалбу тече од дана када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца од дана када је њему достављен препис пресуде.

Одредбом члана 136. став 3. Закона о прекршајима прописано је да кад је изјава упућена преко поште препорученом пошиљком или телеграфским путем, дан предаје пошти сматра се даном предаје ономе коме је упућено.

Имајући у виду напред цитиране законске одредбе, те имајући у виду чињеницу да је у конкретном случају препис првостепене пресуде окривљеном достављен дана 07.03.2019.године и да је последњи дан за изјављивање жалбе

сходно поуци о правном леку и сходно члану 258. став 2. Закона о прекршајима - дан 15.03.2019.године, а ког дана је према приложеној документацији (потврди о пријему пошиљке и документу о праћењу статуса те пошиљке) окривљени управо и упутио - предао своју жалбу преко поште препорученом пошиљком првостепеном прекршајном суду, то се дакле неспорно може закључити да је сходно члановима 136. став 3, 258. став 2. и 259. став 1. и 4. Закона о прекршајима жалба окривљеног благовремено изјављена против првостепене пресуде, у оквиру законом прописаног рока од 8 дана од дана достављања преписа пресуде окривљеном, те је стога погрешна одлука другостепеног прекршајног суда којом је жалба окривљеног одбачена као неблаговремена.

На наведени начин, другостепени прекршајни суд је пропустивши да одлучи о благовременој жалби окривљеног АА, који је првостепеном пресудом оглашен одговорним за предметни прекршај, на штету окривљеног учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 258. став 2. и члана 259. став 1. и 4. Закона о прекршајима, а која повреда је утицала на доношење законите и правилне одлуке другостепеног суда, на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Поред тога, по налажењу Врховног касационог суда, основано се захтевом Републичког јавног тужиоца указује да је другостепени прекршајни суд учинио и битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима. Ово имајући у виду да су дати разлози другостепеног суда о одлучној чињеници када је окривљени изјавио жалбу и када је ту жалбу суд примио нејасни, те да о одлучним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се у разлозима побијаног другостепеног решења наводи о садржини исправа и самих тих исправа, обзиром да је суд одбацујући изјављену жалбу окривљеног као неблаговремену у разлозима своје одлуке навео да је првостепена пресуда окривљеном уручена 07.03.2019.године, а да је жалба поднета 18.03.2019.године по протеку рока од 8 дана од дана пријема првостепене пресуде јер је последњи дан за улагање жалбе био 15.03.2019.године, при чему другостепени суд не наводи на основу чега закључује да је жалба првостепеном суду поднета управо дана 18.03.2019.године, имајући у виду да се у списима предмета налази само фотокопија жалбе окривљеног из које се не може закључити када је исту суд примио.

Због учињених битних повреда одредаба прекршајног поступка побијано другостепено решење би требало укинути и предмет вратити другостепеном прекршајном суду на поновно одлучивање о изјављеној жалби окривљеног.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако

протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те како је окривљени АА оглашен одговорним за прекршај који је учињен дана 29.06.2017.године, то је, сходно одредби члана 84. став 7. Закона о прекршајима, у конкретном случају протеком дана 29.06.2019.године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, па како је услед ове околности искључена свака даља процесна радња у правцу прекршајног гоњења окривљеног за предметни прекршај, то је укидање другостепеног решења беспредметно, те се по правилној примени права прекршајни поступак мора обуставити.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио правноснажну пресуду Прекршајног суда у Београду 63Пр.бр.105898/17 од 04.01.2019.године и правноснажно решење Прекршајног апелационог суда у Београду 103Прж.6909/19 од 17.04.2019.године тако што је, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, обуставио прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 329. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

С обзиром на овако донету одлуку Врховни касациони суд је, на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин,с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**